

PASIKALBĖKIME

Kalėdos 2025

**LABDAROS gyventojų
žinios spausdinamos
keturis kartus per**

**5 Resurrection Rd.,
Toronto, ON
M9A 5G1**

LINKSMŲ KALĖDŲ

Mieli Labdaros gyventojai, šeimos, darbuotojai ir draugai,

Nuoširdžiai linkime Kalėdų, pilnų šilumos, meilės ir jaukių prisiminimų. Tegul 2026-ieji bus kupini geros sveikatos ir laimės jums ir jūsų šeimoms!

***Laura Puteris
LABDAROS Administratorė***

Linksmų Kalėdų

Brangūs Labdaros gyventojai, šeimos, darbuotojai, savanoriai ir draugai

Šiuo Kalėdų laikotarpiu kai dažnai pagalvojame apie dovanas, kviečiu jus paremti lietuvių slaugos namus Labdarą. Jūsų indėlis – aukos, savanorystė ar paprasčiausi gerumo veiksmai – padeda pagerinti mūsų gyventojų gyvenimus. Su jūsų pagalba galime suteikti patogumus, įdomius parengimus ir praturtinti priežiūrą Labdaros gyventojams. Kiekviena dovana, didelė ar maža, turi didelę reikšmę. Nuo naujos įrangos finansavimo, ar renginių organizavimo, jūsų parama užtikrina, kad gyventojai jaustųsi vertinami ir prijungti. Apsvarstykite galimybę paaukoti, skirti savo laiką, aplankyti gyventojus ar susisiekti, kad sužinotumėte, kaip galite padėti. Kartu galime suteikti šiltesnę ir nuoširdžią aplinką mūsų gyventojams.

Informaciją apie savanorišką veiklą galite gauti paskambinę Nerijui Augučiusi telefonu 416-232-2112 x 412, arba elektroniniu paštu volunteering@labdara.ca. Finansinę paramą galite teikti Labdaros raštinėje arba per „Canada Helps“ naudodami šią nuorodą: <https://www.canadahelps.org/en/dn/29084>. Daugiau informacijos rasite mūsų svetainėje labdara.ca.

Dėkojame už Jūsų dosnumą ir pagalbą praturtinant mūsų brangių gyventojų gyvenimus.

Linkiu Jums Linksmų šv. Kalėdų ir Laimingų Naujųjų Metų!

Zita Bersėnaitė-Cers, Labdaros Fondo Direktorių Tarybos pirmininkė

Iš kairės į dešinę: Dalia Rocca – sekretorė, Ramunė Čygienė ir Algimantas Nakrošius – nariai, Zita Bersėnas-Cers – pirmininkė, Daina Kalendra – pirmininkės paduotoja, Audronė Butrimas – išdininkė. Trūksta – Gabrielės Žitikytės Rasa Šiaučiūnas .

KŪČIŲ TRADICIJOS LIETUVOJE

Ruošiantis Kūčių vakarienei, labai svarbu prie stalo sėstis kai visi namai sutvarkyti, švarūs. Namiškiai grįžę iš pirties persirengdavo švariais šventiniais drabužiais. Tai atsinaujinimo intencija. Namai ne tik švarūs, bet ir papuošti: langai, lentynėlės puošiamos balto popieriaus karpiniais, virš stalo kabinamas sodas – besisukantis geometrinių pavidalų šiaudinis kūrinys. Kampe stovi Kalėdinė eglutė puošia obuoliais, riešutais, šiaudiniais žaisliukais, karpiniais, kepiniais, žvakutėmis. Eglutę nuimdavo per Trijų karalių šventę sausio mėnesį.

Pasirodžius Vakarinei žvaigždei sėdama už stalo. Jei nesivėlinsi prie Kūčių stalo, tai visus darbus ateinančiais metais atliksi anksčiau. Po balta staltiese buvo dedamas šienas. Vėliau, visas šienas atiduodamas gyvuliams. Ant stalo kryželis, paplotėlis, uždegama žvakė – tai Jėzaus gimimo simbolis ir pasaulio atsinaujinimo viltis. Artimiesiems esantiems svetur, toli nuo namų, ant stalo padedama lėkštė. Dalindamiesi paplotėliu artimieji išreiškė viens kitam meilę, padėką, džiaugsmą vienas kitu linkėdami sveikatos, ramybės, taikos, sėkmės darbuose.

Kalėdų dovanos būdavo tokios kaip ir eglutės papuošimai - riešutai, riestainiai, obuoliai.

(„We Love Lithuania“ tinklapis, internete)

KŪČIŲ TRADICIJOS LIETUVOJE

DZŪKIJOJE (Alytuje)

Kūčias visada norisi pasitikti su savo krašto patiekalais iš burokėlių, kopūstų, bulvių, morkų, pupelių ir grybų. Kūčių stalas neapsieidavo be obuolių, žirnių, įvairių grūdų, medaus, silkės, žuvies, spanguolių, juodos duonos, riešutų, kūčiukų, aguonų pieno ir kisieliaus. Nei vienas dzūko stalas nebūdavo be grybų patiekalų. Su džiovintais grybais gaminami rauginti kopūstai, silkė užklota su grybais, virtinukai kimšti su grybais. Ant stalo juoda duona, riešutai ir obuoliai. Ant stalo žuvis o prie jos burokėlių mišrainė su pupelėmis.

ŽEMAITIJA (Telšiai)

Žemaičių patiekalas Kalėdoms ir kitoms šventėms yra kastinys su bulvėmis. Ant žemaitiško Kūčių stalo dažnai būna ir kanapinė arba spirginė, taip pat iki rusvumo pakepintas svogūnas. Kanapinei reikia paspirginti kanapes ir jas stambiai sumalti, o spriginei – atskirai pakepinti kanapes, linų sėmenis bei saulėgrąžas, atskirai apmalti ir paskaninti iki rusvumo pakepintais svogūnais.

AUKŠTAITIJA (Panevėžys)

Aukštaitijos kraštas visada buvo derlingas, tad to krašto žmonės valgo daug gaminių iš grūdų. Ant aukštaičių stalo randame skrylius ar virtinius su daržovių, grybų įdara. Virtinių tešla gaminama iš miltų ir vandens. Virtiniai verdami vandenyje ar kepami aliejuje. Taip pat valgomi grūdų kepsneliai su medumi. Vienas svarbus aukštaitiškas patiekalas – grikiomis kimšti vėdarai. Išskirtinis patiekalas – žuvies sūris kuris gaminamas iš šviežios žuvies, kiaušinių, grietinėlės ir pakepintų daržovių: morkų, svogūnų ir česnakų. Taip pat gaminamas tradicinis Kūčių patiekalas „Kūčia“ – ji gaminama iš virtų kviečių, miežių, avižų ir rugių. Kartais dar dedama pupų ir žirnių ir saldinama medumi. Tai specialus valgis skirtas protėvių vėlėms.

KŪČIŲ TRADICIJOS LIETUVOJE

SUVALKIOJE (Marijampolė)

Suvalkijoje kūčiukai arba šližikai verdami tarsi makaronai – tai pagrindinis kūčių patiekalas. Anksčiau kai žmonės sunkiau gyveno, visi vistiek turėjo miltų ir druskos, o kepamiems kūčiukams reikėjo mielių, aliejaus ir net pieno. Už tat virtus kūčiukus būdavo lengviau pasigaminti. Ant stalo turėjo būti obuolys kuris buvo supjaustomas

skiltelėmis ir visa šeima turėjo juo pasidalinti. Taip pat verdamas avižų kisielius – užmerktos avižos parauginamos su duonos plutomis, verdama iki sutirštėjimo ir paskaniname su spanguolėmis ar cukrumi. Obuolys simbolizuoja meilę ir sveikatą, o avižos reikalingos tam, kad ūkis būtų geras, o gyvuliai – sotūs. Taip pat ant stalo silkė, džiovinti obuoliai kurie pateikiami su silke, verdamos pupelės su pakepintais svogūnais, burokėliai, rauginti kopūstai.

(Alkas.lt from the Internet)

PYRAGŲ, RANKDARBIŲ IŠPARDAVIMAS 2025

Renginys vyko lapkričio 16d. skemadienį nuo 10 iki 2val. po pietų Prisikėlimo parapijos kavinėje. Dalyvavo 6 pardavėjai: Indrė Patkačiūnienė su marinuotais skanėstais, bandelėmis, tortukais ir varškės sūriu; Birutė Batraks su riešiniaus ir papuošalais; Akvilė Minkevičius su natūraliu medumi ir parafino žvakėmis; Adrianna Verstiuk su pyragėliais ir tortukais; Algimantas Nakrošius su stiklo meno dirbiniais ir, Viktorija Birutė Lapinskienė su lietuviškais mezginiais ir nėriniais.

Prie pyragų stalo talkino nenuilstančios savanorės: Regina Stauskienė, Diana Wiese ir Yoly Tomasic. Prie kavos staliuko budėjo Virginija Puzerienė ir Julija Yčas. Veikė 50/50 draw ir Toronto Raptors loterijos.

Ypatingas ačiū Reginei Stauskienei iškepusiai 6 pyragus, 100 lašiniečių ir daugybę saldžių baravykų meduoliukų. Taip pat ypatingas ačiū Leo Rautinš, paaukojusiam Raptors krepšinio žaidimo loterijai du bilietus, Universal Care Inc. paaukojusiems „Blue Jays“ marškinėlius ir Dietary skyriaus vadovei Tamarai ir šefei Danutei paruošusioms skanią kavą ir dar skanesnius sumuštinus.

PYRAGŲ, RANKDARBIŲ IŠPARDAVIMAS 2025

Dėkojame visiems, apsilankiusiems ir parėmusiems LABDARĄ. Kaip ir pernai, susilaukėme sėkmės, kuri tiesiogiai neš naudą tiesioginiai mūsų gyventojams per aktyvinimogyventojų užimtumo programą. AČIŪ!

Nerijus Augutis

GYVENIMAS LABDAROJE (tęsinys)

KOSTO ATSIMINIMAI APIE ŽIEMĄ

Žiema yra ilgiausia metų dalis, didžiai mėgstama vaikų ir suaugusių. Vaikams patinka žaisti ir sportuoti sniege. Nors Lietuva neturi aukštų kalnų, žieminiai sportai čia yra tikrai populiariūs: tokie kaip ledo ritulis, dailusis čiuožimas, biatlonas.

Prisimenu laikus, kai dienos būdavo per trumpos, kad nepasinaudoti mėnesiena, žaidžiant sniege. Tas, aišku, ne visada patikdavo tėvams, kurie mums kartais taikydavo senovinį auklėjimo metodą, kad sutemus turėtume būti namuose.

Kalbant apie sportą, norint pasiekti didelių rezultatų, dailusis čiuožimas ir ledo ritulis reikalauja sistemingų treniruočių metai iš metų. Mano mėgstamiausias žieminis sportas buvo ledo ritulys. Tai man primena menišką šokį ant ledo, kuriame Lietuva yra pasiekusi tikrai aukštą lygį Europos čempionate.

Man taip pat patiko žiemą slidinėti nuo kalnų ar lygumoje padarytais takais, vingiuojančiais per laukus ir miškelius, taip aktyviai bendraujant su gamta. Turiu pripažinti, kad lygumų slidinėjime buvau pasiekęs mokykliniame lygyje tikrai neblogų rezultatų.

Mano paauglystėje, vieną gražią žiemos dieną, mano gimnazijos fizinio lavinimo mokytojas suorganizavo mums, moksleiviams, slidinėjimo konkursą nuo aukščiausio apylinkės kalnelio. Tą kartą mes visi turėjom laukti, kol gerbiamas mokytojas pats pirmas išbandys slidinėjimo trasą, šliaužiant nuo kalno viršūnės. Bet mūsų instruktorius, pasirodo, kažkur dingo. Pažiūrėjus į kalną matėsi tik nukritusio sniego pusnys ir šviežios provėžos. Išgirdome, kad mūsų mokytojas šaukia, jog mes ten nevažiuotumėm, nes yra pavojinga.

Čia mano ambicijos neišlaikė ir aš, su dideliu greičiu sėkmingai prašliaužiau su slidėmis pro nukritusį mūsų mokytoją „instruktorių“. Taigi, stebint šešiams ar septyniems liudininkams, aš laimėjau šias varžybas!

Supratau, kad iššūkis yra vienas, o rizika – dviguba. Viena – pati gamta gali „pakišti koją“, o kita – tai nežinoma mokytojo reakcija į mano „triuką“. Taigi, to neužteko, kad mano ambicijos būtų nugalėtos.

Kaip pagalvojus, žmonės sako: „Kas nerizikuoja, tas negeria šampano“. Arba: „Norint kažką pasiekti, reikia būti drąsiam ir užsispyrusiam.“ Nors ši mano „avantiūra“ mokytojui ir nepatiko, bet už tat yra ką prisiminti!

Gražios Jums ateinančios žiemos, mielieji.

Su artėjančiomis šventėmis!

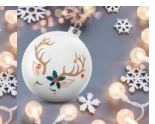
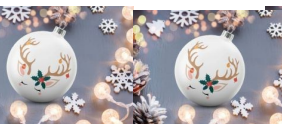
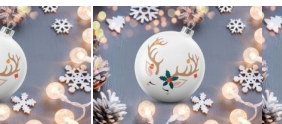
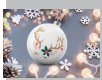
Jūsų draugas Kostas

1. Visi gali mane sulaikyti, net be rankų, bet ne ilgam. Kas aš?
2. Aš visada ten, šiek tiek nutolęs, kažkur tarp žemės ir dangaus. Tu gali artėti prie manes, bet aš išlaikysiu atstumą. Kas aš?
3. Aš nesu gyva, bet augu. Aš neturiu plaučių, bet man reikia oro. Kas aš?
4. Iki atrandant Everestą, koks kalnas buvo aukščiausias pasaulyje?
5. Kas priklauso tau, bet dažniausiai yra naudojamas kitų?
6. Kas vis didėja, bet niekas nesumažėja?
7. Kuo jos daugiau, tuo matai mažiau. Kas tai?
8. Kas yra visa skylėta, bet išlaiko vandenį?
9. Kas yra juoda kai ją nusiperki, raudona kai ją naudoji, o pilka kai išmeti?
10. Kas nemoka kalbėti, bet visada atsakys, kai su juo kalbėsi?
11. Kur yra vienintelė vieta kur šiandien ateina greičiau už vakar?

11	Žodynas
10	Aidas
9	Anglis
8	Kempinė
7	Tamsa
6	Amžius
5	Tavo vardas
4	Vistiek Everestas
3	Ugnis
2	Horizontas
1	Kvėpavimas

ŠVENTOSIOS ŠEIMOS DVASIA

Krikštu mes buvome įjungti į naują šeimą – mūsų krikščioniškąją šeimą. Tapdami Kristaus mistinio kūno nariais, tapome mūsų bendruomenės parapijoje sesės ir broliai Kristuje. Niekuomet nesame apleisti ar palikti vieni.

Dievas mūsų nevertina pagal sukaupytus turtus ar karjeros atsiekimus – jis mus brangina ir myli be saiko, tokius kokie esame ir pagal tai „ką padarėme vienam iš mažiausiųjų“, nes tai padarėme Jam... kai ištiesėm savo artimui ranką, kai paaukojom savo laiko, kai užjautėme, paguodėme, išklausėme, nuraminome ir suteikėme vilties.

Kristus teugdo viltį, ramybę, džiaugsmą ir besąlyginę meilę mūsų šeimose.

Diakonas Dr. Kazimieras Ambrozaitis

